

08-12-2014

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“బాప్ దాదా”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - అపారమైన ఖుషీ, నషాలో ఉండుటకై దేహభిమానమనే జబ్బును వదిలి ప్రీతి బుద్ధిగలవారవ్వండి. మీ నడవడికలను సరిదిద్దుకోండి ”

ప్రశ్న:- ఎలాంటి పిల్లలకు జ్ఞానపు ఉల్టా(వ్యతిరేక) నషా ఎక్కడు?

సమా:- ఎవరు బాబాను యధార్థముగా తెలుసుకొని ప్రీతి చేస్తారో, ఎవరు బాబాను హృదయ పూర్వకముగా మహిమ చేస్తారో, ఎవరికి చదువు పై పూర్తి గమనము ఉంటుందో వారికి జ్ఞానపు ఉల్టా నషా ఎక్కడు. ఎవరు బాబాను సాధారణముగా భావిస్తారో, వారు బాబాను ప్రీతి చేయలేరు. ప్రీతి చేసినప్పుడు తమ సమచారాన్ని(స్థితి, సేవలను) కూడా బాబాకు తప్పక తెలియజేయాలి. పిల్లలు సమాచారాన్ని ఇవ్వనట్లయితే పిల్లలు మూర్ఖులు కాలేదు కదా? అని బాబాకు ఆలోచనలు నడుస్తాయి.

ఓంశాంతి. బాబా పిల్లలకు తెలియజేస్తున్నారు - పిల్లలారా, ఎవరైనా క్రొత్తవారు వచ్చినప్పుడు వారికి మొదట హద్దు, బేహద్ తండ్రిల - ఇరువురి పరిచయమును ఇవ్వాలి. బేహద్ తండ్రి అనగా అనంతమైన ఆత్మల తండ్రి. హద్దులోని తండ్రి ప్రతి జీవాత్మకు వేరు వేరుగా ఉంటారు. ఈ జ్ఞానాన్ని కూడా అందరూ ఒకే విధముగా ధారణ చేయలేరు. కొందరు ఒక శాతము, మరి కొందరు 95 శాతము ధారణ చేస్తారు. ఇవన్నీ తెలుసుకోదగ్గ విషయాలు. సూర్యవంశ, చంద్రవంశ పరివారాలు ఉంటాయి కదా! రాజా, రాణి మరియు ప్రజలు. ప్రజలలో అన్ని రకాల మనుష్యులు ఉంటారు. ప్రజలు అంటేనే ప్రజలు. బాబా చెప్తున్నారు - ఇది చదువు. ప్రతి ఒక్కరు తమ బుద్ధి అనుసారముగానే చదువుతారు. ప్రతి ఒక్కరికీ తమ - తమ పాత్ర లభించి ఉంది. కల్పక్రితము ఎవరు ఎంత చదువును ధారణ చేశారో వారు ఇప్పుడు కూడా అంతే ధారణ చేస్తారు. చదువు ఎప్పుడూ గుప్తముగా ఉండలేదు. చదువు అనుసారముగానే పదవి కూడా లభిస్తుంది. బాబా చెప్తున్నారు - ముందు ముందు పరీక్షలు ఉంటాయి. పరీక్ష లేకుండా పై తరగతికి బదిలీ కారు. చివర్లో అంతా తెలుస్తుంది. ఇప్పుడు కూడా మేము ఏ పదవికి అర్హులము? అని తెలుసుకోగలరు. సిగ్గు వలన అందరూ చేతులు ఎత్తేస్తారు, కానీ మేము అలా ఎలా కాగలము! అని అర్థము చేసుకోగలరు. అయినా చేతులు ఎత్తుతారు. దీనిని కూడా అజ్ఞానము అనే అంటారు. వీరికన్నా లౌకిక విద్య చదివే విద్యార్థులలో ఎక్కువ తెలివి ఉంటుంది అని బాబా వెంటనే అర్థము చేసుకోగలరు. మేము స్కాలర్ షిప్ తీసుకొనుటకు అర్హులము కాదు, పాస్(ఉత్తీర్ణులు/Pass) కాలేము. టీచరు ఏమి చదివిస్తున్నారో, అందులో మేము ఎన్ని మార్కులు పొందగలము? అని విద్యార్థులు అర్థము చేసుకోగలరు. మేము గౌరవయుక్తముగా పాస్ కాగలము అని వారు చెప్తురు. ఇక్కడ అనేక పిల్లలలో ఆ మాత్రము తెలివి కూడా లేదు, దేహభిమానము చాలా ఉంది. మీరు భలే ఇక్కడకు దేవతలుగా అగుటకు వచ్చారు కానీ అలాంటి నడవడికలు కూడా ఉండాలి కదా. బాబా చెప్తారు - వినాశకాలే విపరీత బుద్ధి ఎందుకనగా నియమానుసారముగా బాబా పై ప్రేమ లేదు.

వినాశకాలే విపరీత బుద్ధి అనగా యధార్థ అర్థము ఏమిటో బాబా పిల్లలకు తెలియజేశారు. పిల్లలే అర్థము చేసుకోనప్పుడు మరి ప్రపంచములోని వారు ఏమి అర్థము చేసుకోగలరు? బాబాను

స్మృతి చేయడం గుప్తమైన విషయము. చదువు గుప్తముగా ఉండదు కదా! చదువులో నంబరువారుగా ఉండనే ఉంటారు. అందరూ ఒకే విధముగా చదవరు. బాబా చెప్తున్నారు - ఇప్పుడు ఇంకా బేబీలు(చిన్న పిల్లలు)గానే ఉన్నారు, ఇలాంటి బేహద్ తండ్రిని 3-3 మాసాలు, 4-4 మాసాలైనా స్మృతి కూడా చేయరు. స్మృతి చేస్తున్నారని ఎలా తెలుస్తుంది? “బాబా నేను ఇలా నడుస్తున్నాను, ఈ సర్వీసు చేస్తున్నాను” అని బాబాకు ఉత్తరము కూడా వ్రాయరు. పిల్లలు మూర్ఖులు కాలేదు కదా, మరణించలేదు కదా? అని పిల్లల గురించి బాబాకు ఎంతగా చింత ఉంటుంది? కొందరు బాబాకు సర్వీసు సమాచారాలు చాలా బాగా వ్రాస్తారు. ఈ బుడ్డ(జీవించే) ఉన్నాడు అని బాబా కూడా అనుకుంటారు. సర్వీసు చేసే పిల్లలు గుప్తముగా ఉండలేరు. ఏ పుత్రుడు ఎలా ఉంటాడు? అని బాబా ప్రతి పుత్రుని మనస్సును తెలుసుకుంటారు. దేహభిమానపు జబ్బు చాలా కలిగివున్నది. బాబా మురళీలో తెలియజేస్తారు, కొందరికి జ్ఞానపు(నాలెడ్జ్) ఉల్లా నషా ఎక్కుతుంది, అహంకారము వస్తుంది. కనుక స్మృతి కూడా చేయరు, పత్రాలు కూడా వ్రాయరు. కనుక బాబా కూడా ఎలా స్మృతి చేస్తారు? తలంపు ద్వారా తలంపు లభిస్తుంది. ఇప్పుడు పిల్లలైన మీరు తండ్రిని యథార్థముగా తెలుసుకొని తలంపు చేస్తారు, కొంతమంది పిల్లలు సాధారణంగా అర్థము చేసుకుంటారు కనుక స్మృతి కూడా చేయరు. బాబా ఎలాంటి ఆడంబరాన్ని చూపరు. భగవానువాచ - నేను మీకు విశ్వ రాజ్యాన్ని ఇవ్వడానికి రాజయోగాన్ని నేర్పుతాను. మేము విశ్వరాజ్యాన్ని పొందుటకు బేహద్ బాబా వద్ద చదువుకుంటున్నామని మీరు అనుకోరు. ఈ నషా ఉంటే సదా అపారమైన సంతోషము ఉంటుంది. గీతను చదివేవారు కేవలము శ్రీకృష్ణ భగవానువాచ - “నేను రాజయోగమును నేర్పుతాను” అని మాత్రమే చెబుతారు, వారికి రాజ్యాన్ని పొందే ఖుషీ ఉండదు. గీతను చదివి పూర్తి చేస్తారు. మరలా వారి వారి కార్య వ్యవహారాలలో మునిగిపోతారు. మమ్ములను బేహద్ తండ్రి చదివిస్తున్నారని ఇప్పుడు మీ బుద్ధిలో ఉంది. ఇతరులకు ఇలాంటి ఆలోచన రాదు. కనుక ఎవరైనా మీ వద్దకు వస్తే వారికి మొట్టమొదట ఇరువురు తండ్రుల పరిచయమును ఇవ్వాలి. భారతదేశము స్వర్గముగా ఉండేది, ఇప్పుడు నరకముగా అయ్యిందని చెప్పండి. ఇది కలియుగము, దీనిని స్వర్గమని అనరు. స్వర్గము సత్కయుగములోనూ ఉంటుంది, కలియుగములోనూ ఉంటుంది అని అనరు. ఎవరికైనా దుఃఖము కలిగితే నరకములో ఉన్నాము, సుఖము కలిగితే మేము స్వర్గములో ఉన్నాము అని అనుకుంటారు. దుఃఖ మనుష్యులు నరకములో ఉన్నారు. మేము చాలా సుఖముగా ఉన్నాము, మహాళ్లు, భవనాలు, కార్లు మొదలైనవన్నీ ఉన్నాయి కనుక మేము స్వర్గములో ఉన్నామని అనుకుంటారు. బంగారు యుగము(Golden Age, గోల్డెన్ ఏజ్), ఇనుప యుగము(Iron Age, ఐరన్ ఏజ్) రెండూ ఇక్కడే ఉన్నాయని అనుకుంటారు.

కనుక మొదట ఇద్దరు తండ్రుల విషయము బుద్ధిలో కూర్చోబెట్టాలి. బాబాయే స్వయముగా తమ పరిచయాన్నిస్తున్నారు. వారు సర్వవ్యాపి ఎలా కాగలరు? లౌకిక తండ్రిని సర్వవ్యాపి అని చెప్తారా? ఆత్మ-పరమాత్మల రూపము ఒక్కటే. ఇందులో వ్యత్యాసము లేదు అని మీరు ఇప్పుడు చిత్రములో చూపుతారు, ఆత్మ-పరమాత్మలు చిన్నగా-పెద్దగా ఉండరు. అందరూ ఆత్మలే, వారు కూడా ఆత్మయే. వారు సదా పరంధామములో ఉంటారు కనుకనే వారిని పరమాత్మ అని అంటారు. ఆత్మలైన మీరు ఎలా వస్తారో నేను అలా రాను. నేను చివర్లో ఈ శరీరములో వచ్చి ప్రవేశిస్తాను. వెలుపలివారు ఎవ్వరూ ఈ మాటలను అర్థము చేసుకోలేకు, విషయము చాలా సహజమైనది. వ్యత్యాసమేమిటంటే

కేవలము తండ్రికి బదులుగా వైకుంఠ నివాసియైన కృష్ణుని పేరు వేసేశారు. కృష్ణుడు వైకుంఠము నుండి నరకమునకు వచ్చి రాజయోగాన్ని నేర్పారా? దేహ సమేతముగా..... నన్నొక్కడినే స్మృతి చేయండి అని కృష్ణుడు ఎలా చెప్పగలడు! దేహధారుల స్మృతి వలన పాపాలు ఎలా సమాప్తమవుతాయి? కృష్ణుడు ఒక చిన్న బాలుడు, కానీ నేనేమో సాధారణ వృద్ధ మానవ శరీరములో వస్తానని చెప్పాను. ఎంత తేడా ఉంది. ఈ ఏకైక తప్పు వలననే మనుష్యులందరూ పతితులుగా, భికారులుగా అయ్యారు. నేను సర్వవ్యాపిని కాను, కృష్ణుడు కూడా సర్వవ్యాపి కాడు. ప్రతి శరీరములో ఆత్మ సర్వవ్యాపి. నాకు నా శరీరము కూడా లేదు. ప్రతి ఆత్మకు తమ-తమ శరీరమున్నది. ప్రతి శరీరానికి వేరు వేరు పేర్లు ఉన్నాయి. నాకు శరీరమూ లేదు, శారీరక నామమూ లేదు. నేను వృద్ధ మానవ శరీరమును ఆధారముగా తీసుకుంటాను. కనుక వీరి పేరును మార్చి బ్రహ్మ అని పెట్టాను. బ్రహ్మ నా పేరు కాదు. నన్ను **సదా శివ** అనే పిలుస్తారు. నేనే సర్వుల సద్గతిదాతను. ఆత్మను సర్వుల సద్గతిదాత అని అనరు. పరమాత్మకు ఎప్పుడైనా దుర్గతి కలుగుతుందా? దుర్గతి, సద్గతులు కలిగేది ఆత్మకే. ఇవన్నీ విచార సాగర మథనము చేయవలసిన విషయాలు. లేకుంటే ఇతరులకు ఎలా తెలుపగలరు? కానీ మాయ ఎంత ప్రబలమైనదంటే పిల్లల బుద్ధిని ముందుకు సాగనివ్వదు. పూర్తి రోజునంతా వృద్ధ చింతనలోనే గడుపుతూ సమయాన్ని వృథము చేస్తూ ఉంటారు. బాబా నుండి దూరం చేయుటకు మాయ ఎంత ఒత్తిడి చేస్తుంది! కొంతమంది పిల్లలు భగ్నమైపోతారు. బాబాను స్మృతి చేయని కారణముగా స్థితి అచలముగా, స్థిరముగా ఉండలేదు. తండ్రి క్షణ-క్షణము నిలబెట్టుటకు ప్రయత్నిస్తూ ఉంటారు, మాయ పడవేస్తూ ఉంటుంది. తండ్రి చెప్పున్నారు - ఎప్పుడూ ఓడిపోకండి. కల్ప-కల్పము అలాగే జరుగుతుంది. క్రొత్తదేమీ కాదు. అంతిమములో మాయాజీతులుగా అవ్వనే అవుతారు అని బాబా చెప్తారు. రావణ రాజ్యము సమాప్తము కావాల్సిందే. మరలా మనము క్రొత్త ప్రపంచములో రాజ్యము చేస్తాము. కల్ప-కల్పము మాయాజీతులుగా అయ్యారు. లెక్కలేనన్ని సార్లు క్రొత్త ప్రపంచములో రాజ్యపాలన చేశారు. **బుద్ధి సదా బోధగా ఉంచుకుంటే సదా సురక్షితముగా ఉంటారని బాబా చెప్తున్నారు.** వీరిని స్వదర్శన చక్రధారులని అంటారు. ఇందులో హింస మొదలైనవాటి ప్రసక్తే లేదు. బ్రాహ్మణులే స్వదర్శన చక్రధారులుగా అవుతారు. దేవతలను స్వదర్శన చక్రధారులని అనరు. పతిత ప్రపంచపు ఆచార-పద్ధతులలో, దేవీ - దేవతల ఆచార పద్ధతులలో చాలా వ్యత్యాసముంది. వ్యత్యాసములోనివారే పతితపాపనులైన తండ్రితో, మీరు వచ్చి పతితులైన మమ్ములను పావనము చేయండి, పావన ప్రపంచానికి తీసుకొని వెళ్లండి అని పిలుస్తారు. నేటికి 5 వేల సంవత్సరాల క్రిందట క్రొత్త ప్రపంచము ఉండేది, దానికి సత్వయుగము అని అంటారు, త్రేతాయుగమును క్రొత్త ప్రపంచము అని అనరు. అది ఫస్ట్ క్లాస్ (ప్రథమ శ్రేణి), ఇది సెకెండ్ క్లాస్ (ద్వితీయ శ్రేణి) అని బాబా చెప్తారు. ఒక్కొక్క విషయాన్ని బాగా ధారణ చేయాలి. ఎవరైనా వచ్చి వింటే ఆశ్చర్యపోవాలి. కొందరు ఆశ్చర్యపడతారు కదా! కానీ పురుషార్థము చేయుటకు సమయము ఉండదు. పవిత్రులుగా తప్పక కావాలని వింటారు. ఈ కామ వికారమే మనుష్యులను పతితులుగా తయారు చేస్తుంది. దానిని జయించినట్లైతే మీరు జగత్ జీతులుగా అవుతారు, కానీ వారు ఈ కామ వికారమునే శక్తిగా భావిస్తారు కనుకనే కామజీతులే జగత్ జీతులు అని చెప్పరు. కేవలము మనస్సును అదుపులో ఉంచుకోండి అని చెప్తారు. ఎప్పుడు ఆత్మ శరీరములో ఉండడో అప్పుడే మనస్సు అదుపులో ఉంటుంది. అంతేకానీ మనస్సు ఎప్పుడూ అదుపులో ఉండదు. కర్మ చేయుటకే దేహము లభించినప్పుడు

కర్మాతీత అవస్థలో ఎలా ఉండగలరు? కర్మాతీత స్థితి అని శవాన్ని(మరణించిన వారికి) అంటారు. జీవించి ఉండగానే మరణించడము అంటే శరీరము నుండి భిన్నమవ్వడం. బాబా, మీకు శరీరము నుండి భిన్నమయ్యే అభ్యాసము చేయిస్తున్నారు. శరీరము నుండి ఆత్మ భిన్నమైనది. ఆత్మ పరంధామములో నివసిస్తుంది. ఆత్మ శరీరములోనికి వచ్చినప్పుడు దానిని మనిషి అని అంటారు. కర్త చేయుటకే శరీరము లభిస్తుంది. ఒక శరీరము వదిలి కర్త చేయుటకు మరలా రెండవ శరీరాన్ని తీసుకోవాలి. ఎప్పుడు శరీరములో ఉండరో అప్పుడు శాంతి ఉంటుంది. మూలవతనములో కర్త ఉండదు. సూక్ష్మవతనం ప్రసక్తే లేదు. సృష్టి చక్రము ఇక్కడే తిరుగుతుంది. బాబాను, సృష్టి చక్రాన్ని తెలుసుకొనుటను జ్ఞానమని అంటారు. సూక్ష్మ వతనములో శ్వేత వస్త్రధారులు, అలంకారధారులు, పాములను దండలుగా ధరించిన శంకరుడు మొదలైన వారెవ్వరూ ఉండరు. బ్రహ్మ, విష్ణువుల రహస్యాన్ని తండ్రి తెలియజేస్తూ ఉంటారు. బ్రహ్మ ఇక్కడే ఉన్నారు. విష్ణువు యొక్క రెండు రూపాలు కూడా ఇక్కడే ఉన్నాయి. కేవలము ఆ సాక్షాత్కారము పాత్ర డ్రామాలో ఉంది. దానిని దివ్యదృష్టి ద్వారా మాత్రమే చూడవచ్చు. వికారి కన్నులకు(క్రిమినల్) పవిత్ర వస్తువులు కనిపించవు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్ దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మార్నింగ్

ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్కే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. స్వయాన్ని సురక్షితము(సేఫ్)గా ఉంచుకొనుటకు బుద్ధిని విచార సాగర మథనములో బజీగా ఉంచాలి. స్వదర్శన చక్రధారులుగా ఉండాలి. వ్యర్థముగా పరచింతన చేస్తూ మీ సమయాన్ని వృధా చేసుకోరాదు.
2. శరీరము నుండి భిన్నమయ్యే ఏ చదువును బాబా నేర్చుచున్నారో, దానిని నేర్చుకోవాలి. మాయ ఒత్తిడుల నుండి సురక్షితముగా ఉండుటకై మీ స్థితిని అచలముగా, స్థిరముగా చేసుకోవాలి.

వరదానము:- “ ఒక్క తండ్రి ప్రేమలోనే లీనమై గమ్యాన్ని చేరుకునే సర్వ ఆకర్షణ

ముక్తి భవ ”

బాప్ దాదా పిల్లలను తమ స్నేహము మరియు సహయోగము అను ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకొని గమ్యానికి తీసుకెళ్తున్నారు. ఇది శ్రమపడే దారి కాదు, కానీ హైవే(High Way)కు బదులు సందు రస్తాలలో వెళ్లినా లేక చేరవలసిన గమ్యాన్ని దాటి ముందుకు వెళ్లినా వెనుకకు వచ్చుటకు శ్రమ చేయవలసి వస్తుంది. శ్రమ నుండి రక్షించుకొను సాధనము - ఒక్క ప్రేమలో ముగిసి ఉండండి. ఒక్క తండ్రి ప్రేమలో లీనమై ప్రతి కార్యాన్ని చేస్తూ ఉంటే ఇతరవేదయా ఖాపింపదు. అన్ని ఆకర్షణల నుండి ముక్తిపొందరు.

స్లోగన్:- “మీ గొప్ప భాగ్యాన్ని మీ ముఖము ద్వారా, నడవడిక ద్వారా అనుభవం చేయించండి”